

Zenével a zenére nevelnek a kecskeméti óvónőképzőben

A Kecskeméti Óvónőképző Intézetben jelenleg évente mintegy száz-százhusz hallgató végez. Kétéves tanulmányaik során sok minden más mellett felkészülnek az óvodai zenei nevelésre is.

Az óvónőképző zenei életének gazdag világáról, célkitűzéseiről, nehézségeiről és eredményeiről beszélgettünk dr. Kálmán Lajossal, a zenei szakcsoport vezetőjével és néhány, az idén végzett hallgatóval.

A kisgyermek muzsikája

— Énekre alapozott zenei nevelés folyik az óvónőképző intézetben Kodály útmutatásai szerint, akárcsak a többi iskolatípusban. — kezdte ismertetőjét Kálmán Lajos. — Nálunk ez annál inkább fontos, mert nemcsak a hallgatóink személyes zenei igényeit kell kielégíteni, fejleszteni, hanem fel kell készíteni őket az óvodai zenei nevelés speciális pedagógiai feladataira. Tananyagunk középpontjában ezért a kisgyermek muzsikája áll: mindenekelőtt a népi gyermekjátékdalok, aztán Kodály és mások óvodásoknak írt dalai. A gyermek zenei világában szinte egyáltalán nincs különálló, csak énekelt vagy csak hangszeresen játszott muzsika. Az ének csupán egyik része, alapja a játéknak, kísérője a mozgásnak. Ezt a teljességet kell megéreznie, megismernie annak, aki óvónő lesz. Fontos, hogy ne csak művészi igénnyel, hanem valódi népeleti szerepének megfelelően mutassa be a dalokat.

— Milyen szerepet kap tehát a zene elmélete az óvónőképzésben?

— Célunk az, hogy a meghatározott zenei anyag mellett néprajzi, népeleti ismereteket is szerezhessenek hallgatóink. A kottaolvasás, a hangszerjáték, az elméleti tudás így a zenei alapú összművészet eszköze.

Az óvónőképző

Az óvónőképzőbe nyitva áll az út bármely középiskolából. Ennek számos előnye van. De ne-

hezségeket is okoz, hisz túlságosan is különféle felkészültségek a növendékek.

— Mi is érezzük ennek a sokféleségnek, nagy színvonalkülönbségnek a hátrányait — mondotta Vén Zsuzsa, aki a pedagógusjelöltek szombathelyi pályázatán néprajzi munkájával nagydíjat nyert, s most már tanyai óvónő. — Igen gyenge zenei előképzettséggel kerültem a képzőbe. Hogy mégis felkészülten láthatok munkához, azt tanáraink mellett csoporttársaim, elsősorban Nagy Erzsi segítségének köszönhetem.

— Minket viszont Zsuzsa néprajzi munkája segített — kapcsolódott a beszélgetésbe Nagy Erzsébet és Gyöngyös Gyöngyi. — Ő vetette fel például, hogy menjünk el Budapestre a táncházba.

— Iskolánkban van tánc csoport, de hivatalosan nem tanultunk néptáncot. Pedig úgy érzem, ez nagyon fontos lenne az óvónői munkához is — fűzi hozzá a mélykúti Hajdú Judit.

Koós Eszter, aki az intézet legjobb, leglelkesebb muzsikusaik közé tartozott, arról beszélt, hogy tanáraik lelkiismeretes munkája értékes tudáshoz juttatta őket. Szakmai gyakorlatán közvetlenül is érezte: nem frazisz az, hogy a neveléshez már kisgyermekkorban elengedhetetlenül hozzá kell tartoznia a muzsikának.

Bőséges útravaló

Kostyalik Zsuzsa az érdeklődés felkeltéséről és az önművelés fontosságáról szölt. Az egyiket a különböző területek legkiválóbb szakembereinek meghívása segíti. Részt vehettek töb-

bek között Forrai Katalin zenei foglalkozásain és Vargha Balázs irodalmi előadásán. Az önképzésre is sokféle mód nyílik Kecskeméten: lemezhallgatás, hangversenyek, operabemutató, színház.

— Igen fontos, hogy valami megragadó élmény „robbantsa” a fiatalok igényének növekedését, hivatásszeretetüket — vallja Kálmán Lajos. Ha több diák kevés zenei tudással is jön hozzánk, magukkal hozzák a különböző vidékek jellegzetességeit. Ez is hozzátartozik ahhoz, hogy színes, főiskolás jellegű élet van kialakulóban, amit szakmailag és emberileg egyaránt előmozdítunk. Monostory Lajosné elsősorban a módszertan szakembere. Herczegh László a kamarazenélésben és a gitározásban is irányítja hallgatóinkat, Róbert Gábor, a szakcsoport sok ügyének gazdája a vonókat tanítja, és az egyik kórust vezetni nagy lelkesedéssel. Végül, de nem utolsósorban meg kell emlékeznem Lőrincz Béláról, aki hosszabb ideig volt a zenei szakcsoport vezetője, s most vonult három és fél évtizedes eredményes, áldozatos munka után nyugalomba. Szeptembertől új kollégánk is van: a bajai tanítóképzőből Kecskemétre jött Jávör Zoltán.

Vajon mit visznek magukkal azok a növendékek, akik befejezték tanulmányaikat? Hajdú Judit a kutatás örömet és munkája sikerét említette egyebek között, Kodály kisgyermekeknek szánt zenepedagógiai műveiről írt szakdolgozatát. Vén Zsuzsa, azt, a kis eredményeket is értékelő, megértő segítséget, emberiséget emelte ki, amelyet itt kapott. Úgy érzi azonban — és ebben nincs egyedül —, hogy a két esztendő kevés az igazán alapos felkészüléshez.

— És magunkkal visszük a közös éneklés szívmelegítő örömet — vallják a fiatal pedagógusok, akik mostantól kezdve évtizedeken keresztül tanítják, nevelik a kisgyermekket. Munkájuk fontos része az ének megszeretése.

Írtás Mihály